

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 717/2014

2014 m. birželio 27 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾,paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos kategorijas, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos kategorijomis. Laikydamosi Sutarties 109 straipsnio pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių kategorijų gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma;
- (2) priimdama daugelį sprendimų Komisija išaiškino Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą pagalbos sąvoką. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra pirmiausia išdėsčiusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai ⁽³⁾, o vėliau – Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ ir (EB) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, ir į riziką, kad net ir nedidelė pagalba galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, tie reglamentai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriui netaikomi. Komisija jau priėmė kelis reglamentus, kuriais nustatomos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje teikiamos *de minimis* pagalbos taisyklės; naujausias iš jų yra Reglamentas (EB) Nr. 875/2007 ⁽⁶⁾. Remiantis tuo reglamentu, vienai žuvininkystės sektoriaus įmonei suteikta bendra *de minimis* pagalbos suma laikoma neatitinkančia visų EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų, jei per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį ji neviršija 30 000 EUR vienam pagalbos gavėjui ir yra mažesnė už bendrą kiekvienai valstybei narei nustatytą sumą, sudarančią 2,5 % metinės žuvininkystės sektoriaus produkcijos. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 875/2007 taikymo patirtį, tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;
- (3) tikslinga palikti *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, sumos viršutinę ribą – 30 000 EUR. Ta viršutinė riba tebėra būtina norint užtikrinti, kad bet kurią priemonę, kuriai taikomas šis reglamentas, būtų galima laikyti nedarancia poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškreipiančia konkurencijos arba nekeliančia tokios grėsmės, jei bendra visoms žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonėms per trejus metus suteiktos tokios pagalbos suma yra mažesnė už bendrą kiekvienai valstybei narei nustatytą sumą, sudarančią 2,5 % metinės žuvininkystės sektoriaus (t. y. žvejybos, perdirbimo ir akvakultūros veiklos) apyvartos (toliau – nacionalinė riba);

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.⁽²⁾ OL C 92, 2014 3 29, p. 22.⁽³⁾ Komisijos pranešimas apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai (OL C 68, 1996 3 6, p. 9).⁽⁴⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).⁽⁶⁾ 2007 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 875/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žuvininkystės sektoriuje ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 (OL L 193, 2007 7 25, p. 6).

- (4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdančias subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų ⁽¹⁾. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone ⁽²⁾. Teisinio tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti baigtinį aiškių kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turi būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽³⁾ ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008 ⁽⁴⁾ I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVI) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Kriterijai jau žinomi valdžios institucijoms ir, atsižvelgiant į šio reglamento taikymo sritį, turėtų būti taikomi ir MVI, ir didelėms įmonėms. Tais kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad, taikant *de minimis* taisyklę, susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone, o įmonės, kurių vienintelis tarpusavyje ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga arba įstaigomis, nebūtų laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga arba įstaigos ir kurios gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį;
- (5) atsižvelgiant į bendros žuvininkystės politikos taikymo sritį ir žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus apibrėžtį, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1379/2013 ⁽⁵⁾ 5 straipsnio d punkte, šis reglamentas turėtų būti taikomas žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą vykdančioms įmonėms;
- (6) laikantis bendro principo pagalba neturėtų būti teikiama tada, kai nesilaikoma ES teisės, visų pirma bendros žuvininkystės politikos taisyklių. Šis principas taip pat taikomas *de minimis* pagalbai;
- (7) siekiant užtikrinti derėjimą su bendros žuvininkystės politikos ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo tikslais, šis reglamentas neturėtų būti taikomas visų pirma pagalbai žvejybos laivams įsigyti, pagalbai, skirtai žvejybos laivų pagrindiniams ar pagalbiniais varikliams atnaujinti ar pakeisti naujais, ir pagalbai operacijoms, kurios nėra tinkamos finansuoti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 ⁽⁶⁾;
- (8) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosotos neįimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti ⁽⁷⁾. Šis principas taip pat taikomas žuvininkystės ir akvakultūros sektoriui. Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktą arba joje įsigytą produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalytis su pirminiais gamintojais;
- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vietinių nei importuotų produktų. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, skirtai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiojoje šalyje finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;
- (10) jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo veiklą kituose sektoriuose arba kitą veiklą, kuriai taikomas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 ⁽⁸⁾, to reglamento nuostatos turėtų būti taikomos pagalbai tiems kitiems sektoriams arba veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą;

⁽¹⁾ 2006 m. sausio 10 d. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze SpA ir kt.*, C-222/04, Rink. p. I-289.

⁽²⁾ 2002 m. birželio 13 d. Sprendimas *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-382/99, Rink. p. I-5163.

⁽³⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

⁽⁴⁾ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

⁽⁶⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 (OL L 149, 2014 5 20, p. 1).

⁽⁷⁾ 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949.

⁽⁸⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

- (11) jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, šio reglamento nuostatos taikomos pagalbai pirmajam sektoriui arba veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pvz., atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą;
- (12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (13) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, būtų atsižvelgiama į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;
- (14) šiuo reglamentu neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kurio tiesiogiai arba netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja, nėra valstybės pagalba ir į jį neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar laikomasi atitinkamos viršutinės ribos arba nacionalinės ribos;
- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta. Numatoma riba reiškia, kad kol tiksliai pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi ribos sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (16) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis palūkanų normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo ⁽¹⁾;
- (17) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant paskolų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią būtų lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, kai paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola neviršija arba 150 000 EUR, o jos trukmė – penkerių metų, arba 75 000 EUR, o jos trukmė – dešimties metų, galima laikyti, kad paskolai taikomas bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;
- (18) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta Rizikos finansų gairėse ⁽²⁾, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;

⁽¹⁾ Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 1 19, p. 6).

⁽²⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti (OL C 194, 2006 8 18, p. 2).

- (19) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant garantijų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemonėmis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms ⁽¹⁾. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % sąlyginai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 225 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijai taikomas bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tas pats galioja, kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 112 500 EUR ir garantijos trukmė neviršija dešimties metų. Be to, valstybės narės garantijų bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai buvo pranešta pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos reglamentą valstybės pagalbos srityje ir kurią Komisija pripažino atitinkančiu Garantijų pranešimą arba kitą vėliau priimtą pranešimą, su sąlyga, kad pripažintose metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;
- (20) kai *de minimis* pagalbos schema įgyvendinama per finansinius tarpininkus, reikėtų užtikrinti, kad pastarieji negautų jokios valstybės pagalbos. Tai gali būti padaryta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad finansiniai tarpininkai, kurie naudojami valstybės garantija, mokėtų rinkos principus atitinkančią priemonę arba visus pranašumus perduotų galutiniams gavėjams, arba laikantis *de minimis* viršutinės ribos ir kitų šio reglamento sąlygų ir tarpininkų lygmeniu;
- (21) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą kapitalą ar į kvazi-nuosavą kapitalą, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;
- (22) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, ir remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Todėl teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, ir padaryti aiškią nuorodą į šį reglamentą. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės vykdytų suteiktos pagalbos stebėseną, kad nebūtų viršytos viršutinės ribos ir būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Siekdama įvykdyti tą pareigą, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę sukurti centrinį registrą, kuriame būtų išsamiai informacija apie suteiktą *de minimis* pagalbą, ir tikrinti, ar bet kokia naujai suteikta pagalba neviršija atitinkamos viršutinės ribos;
- (23) prieš teikdama naują *de minimis* pagalbą, kiekviena valstybė narė turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba neviršytų *de minimis* viršutinės ribos ir nacionalinės ribos toje valstybėje narėje ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;
- (24) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikotarpis pasibaigtų jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

⁽¹⁾ Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonėms, išskyrus:

- a) pagalbą, kurios dydis nustatytas remiantis išgytų arba rinkai pateiktų produktų kaina arba kiekiu;
- b) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
- c) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių;
- d) pagalbą žvejybos laivams išgyti;
- e) pagalbą, skirtą žvejybos laivų pagrindiniams ar pagalbiniais varikliams atnaujinti ar pakeisti naujais;
- f) pagalbą operacijoms, kuriomis padidinamas laivo žvejybos pajėgumas, arba įrangos, kuria didinamas laivo pajėgumas rasti žuvų, išgijimo pagalbą;
- g) žvejybos laivų statybos ar jų importo pagalbą;
- h) pagalbą, skirtą žvejybos veiklai laikinai arba visam laikui nutraukti, išskyrus atvejus, kai tokia pagalba yra konkrečiai numatyta Reglamente (ES) Nr. 508/2014;
- i) žvalgomosios žvejybos vykdymo pagalbą;
- j) verslo nuosavybės teisių perdavimo pagalbą;
- k) tiesioginio išteklių atkūrimo pagalbą, išskyrus atvejus, kai tai Sąjungos teisės akte aiškiai numatyta kaip apsaugos priemonė arba kai tai daroma eksperimentinio išteklių atkūrimo tikslais.

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo veiklą viename ar keliuose sektoriuose arba kitą veiklą, kuriai taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, tas reglamentas taikomas pagalbai pastariesiems sektoriams arba veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą.

3. Jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, kuriai taikomas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 ⁽¹⁾, šis reglamentas taikomas pagalbai pirmajam sektoriui, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonė – žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą vykdanči įmonė;
- b) žvejybos ir akvakultūros produktai – produktai, apibrėžti Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 5 straipsnio a ir b punktuose;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje (OL L 352, 2013 12 24, p. 9).

- c) perdirbimas ir prekyba – visos nuo iškrovimo ar sugavimo iki galutinio produkto etapo vykdomos operacijos, įskaitant paruošimą, apdorojimą, gamybą ir paskirstymą;
2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:
- a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
- b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
- c) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei lemiamą įtaką;
- d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.
2. Bendra vienai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 30 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.
3. Bendra žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje veiklą vykdančioms įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija priede nurodytos nacionalinės ribos.
4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.
5. 2 dalyje nustatyta viršutinė riba ir 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.
6. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 dalyje nurodytos nacionalinės ribos, pagalba išreiškiama kaip piniginė dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
- Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta 2 dalyje nustatyta viršutinė riba arba 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.
8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba įsigyjant čiajai įmonei viršija viršutinę ribą arba nacionalinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo išgaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).
2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.
3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka jam taikomos nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos jo kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir
 - b) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra pirmuoju atveju: 150 000 EUR per penkerius metus, arba antruoju atveju: 75 000 EUR per dešimt metų; jeigu paskola sudaro tik mažesnę šių sumų dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos dalis; arba
 - c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos *de minimis* viršutinės ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos *de minimis* viršutinės ribos.
6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka jam taikomos nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos jo kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir
 - b) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma neviršija arba 225 000 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba 112 500 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; jei garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos dalis; arba
 - c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytomis saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – "saugaus uosto" priemokos); arba
 - d) iki įgyvendinimo:
 - i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija pripažino atitinkančia Garantijų pranešimą ar vėliau priimtą pranešimą, ir
 - ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.
7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo veiklą viename ar keliuose sektoriuose arba kitą veiklą, kuriai taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, galima sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus veiklai ir *de minimis* pagalbą pastarajam (-iesiems) sektoriui (-iams) arba veiklai, neviršijant Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos, jeigu atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1407/2013.
2. Jeigu įmonė vykdo veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje ir taip pat vykdo pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, galima sumuoti pagal Reglamentą (ES) Nr. 1408/2013 teikiamą *de minimis* pagalbą ir pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriui, neviršijant šiame reglamente nustatytos atitinkamos viršutinės ribos, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą.
3. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvieno atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėseną

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė riba ir neviršyta 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.
2. Jeigu valstybė narė sukūrė centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalis netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.
3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nacionalinės ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.
4. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 finansinių metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.
5. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurią gavo bet kuri įmonė.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas sistemas, gaires, komunikatus ir pranešimus.
2. Nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
3. Nuo 2007 m. liepos 31 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 875/2007 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. liepos 1 d.

Jis taikomas iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. birželio 27 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

PRIEDAS

3 straipsnio 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba

(EUR)

Valstybė narė	Žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje skiriama didžiausia bendra <i>de minimis</i> pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje
Belgija	11 240 000
Bulgarija	1 270 000
Čekija	3 020 000
Danija	51 720 000
Vokietija	55 520 000
Estija	3 930 000
Airija	20 820 000
Graikija	27 270 000
Ispanija	165 840 000
Prancūzija	112 550 000
Kroatija	6 260 000
Italija	96 310 000
Kipras	1 090 000
Latvija	4 450 000
Lietuva	8 320 000
Liuksemburgas	0
Vengrija	975 000
Malta	2 500 000
Nyderlandai	22 960 000
Austrija	1 510 000
Lenkija	41 330 000
Portugalija	29 200 000
Rumunija	2 460 000
Slovėnija	990 000
Slovakija	860 000
Suomija	7 450 000
Švedija	18 860 000
Jungtinė Karalystė	114 780 000